

Това станало много, много отдавна. Тогава, когато пустинята Сахара била раят на животните.

Великият магьосникъ, който билъ тѣхенъ царь, сътворилъ безбрѣжни пасища, гори и рѣки. И тамъ животните си живѣли безгрижно.

Единъ бедуинъ научилъ за чудния рай, взелъ дветѣ си деца и тръгналъ къмъ ширните пасища.

Стигналъ той, разпъналъ си шатрата и заживѣлъ щастливо. Децата му припкали радостно и носѣли банани, фурми, кокосови орехи, портокали и още много божествени плодове.

Но великият магьосникъ, за да изпита човѣка, се превърналъ на гълъбъ и кацналъ до шатрата на бедуина.

Щомъ го видѣли децата, извикали отъ радостъ, загалили го и

го отрупали съ най-хубавитѣ си плодове.

— Добри сж, — помислилъ магьосника и отлетѣлъ.

Другъ пжтъ, когато бедуинътъ събиралъ дърва, магьосникътъ се превърналъ на раненъ заякъ и падналъ предъ човѣка.

Бедуинътъ веднага оставилъ своята работа, стрилъ суха праханка, намазалъ ранения заякъ и той оздравѣлъ.

Магьосникътъ се отдалечилъ съ голѣма признателностъ. Но следъ него се чулъ страшенъ ревъ. Единъ тигъръ се хвърлил върху бедуина и, преди магьосника да може да го възпре, той го разкъсалъ.

Така дветѣ деца на човѣка останали безъ баща.

Мжка свила душата на магьосника, и той решилъ да накаже всички животни. Въздъхналъ той,